

Sygn. akt XI Ka 70/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Arkadiusz Śmiech (spr.)

Sędziowie SO Elżbieta Kowalska

SO Ewa Bogusz-Patyra

Protokolant: Małgorzata Dubiel

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Rubika

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014 roku

sprawy R. P.

oskarżonego z art. 190 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej

z dnia 19 listopada 2013 roku sygn. akt II K 389/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę R. P. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Białej Podlaskiej do ponownego rozpoznania.

XI Ka 70/14

UZASADNIENIE

R. P. został oskarżony o to, że dnia 15 kwietnia 2013 roku w B. woj. (...) groził pozbawieniem życia i zdrowia żonie E. P. i M. K., przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj, o czyn z art. 190 § 1 kk

Wyrokiem z dnia 19 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, który wyczerpuje dyspozycję art. 190 § 1 kk i za to: na podstawie art. 190 § 1 kk skazał na karę pięciu miesięcy pozbawienia wolności; na zasadzie art. 69 § 1 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat próby; na mocy art. 41a § 1 kk, art. 43 § 1 kk orzekł zakaz kontaktowania się oskarżonego z E. P. przez okres 2 (dwóch) lat; zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej E. P. kwotę 1230 złotych tytułem zwrotu wydatków; zwolnił oskarżonego od opłaty oraz od zwrotu wydatków, którymi obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego. Orzeczeniu temu zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 7 kpk oraz art. 410 kpk, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w

postaci wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadków: E. P., M. K., P. K., R. N. oraz R. K.; sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę tego materiału dowodowego, co doprowadziło do uznania oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu oraz wydania wyroku skazującego;

2. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 170 § 1 pkt 3 w zw. z art. 6 kpk, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia poprzez oddalenie wniosków dowodowych obrońcy o przesłuchanie w charakterze świadków: D. B., M. M. i M. W.; wniosku o przeprowadzenie dowodu z oględzin płyty CD poprzez odtworzenie zawartego na niej nagrania z przebiegu interwencji Policji i zachowania stron podczas przedmiotowego w sprawie zdarzenia; wniosku o zwrócenie się do KMP w B. z żądaniem udzielenia informacji czy w miejscu zamieszkania pokrzywdzonej E. P. i oskarżonego były prowadzone interwencje Policji z udziałem oskarżonego, jako dowodów dotyczących okoliczności, które nie mają znaczenia w sprawie, w sytuacji, gdy w/w dowody są istotne dla dokonania prawdziwych ustaleń faktycznych w sprawie i udowodnienia przez oskarżonego swojej niewinności;

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na jego treść poprzez ustalenie na podstawie nieprawidłowej oceny dowodów, że R. P. dokonał zarzucanego mu czynu, w sytuacji, gdy prawidłowa w rozumieniu art. 7 kpk ocena dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadków E. P., M. K., P. K., R. N. i R. K. prowadzi do wniosku, iż świadkowie ci manipulują faktami, które są istotne dla ustalenia ewentualnej odpowiedzialności karnej oskarżonego a ich zeznania są wyuczone i niewiarygodne, zatem zgromadzony materiał dowodowy w sprawie może stanowić podstawy do skazania oskarżonego za zarzucany mu akt oskarżenia czyn.

Podnosząc powyższe wniosł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Białej Podlaskiej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie w zakresie, w jakim skarżący domaga się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy oskarżonego R. P. do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu. Natomiast wniosek o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu należy uznać za przedwczesny.

Sąd Rejonowy nie wyjaśnił bowiem wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, tym samym dopuścił się obrazy przepisów postępowania, która niewątpliwie mogła mieć wpływ na treść wyroku.

Zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem pierwszej instancji, R. P. zaprzeczył stawianemu mu zarzutowi, a przedstawił własną wersję przebiegu zdarzenia z dnia 15 kwietnia 2013 r., z której nie wynika fakt kierowania pod adresem pokrzywdzonych gróźb pozbawienia życia i zdrowia.

We wniesionym środku odwoławczym obrońca wskazuje m.in. na zarzut obrazy art. 170 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez oddalenie zgłoszonych przez niego wniosków dowodowych.

Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy kontrola zaskarżonego orzeczenia przez pryzmat zarzutów postawionych we wniesionym środku odwoławczym wykazała, iż oddalając zgłoszony przez obrońcę oskarżonego wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodu z oględzin płyty CD oraz uzyskanie informacji z KMP odnośnie zgłaszanych interwencji, Sąd pierwszej instancji pozbawił się możliwości poprawnej weryfikacji dowodów osobowych, przeprowadzonych na rozprawie.

Skoro bowiem miało zostać zarejestrowane to jak zachowywały się strony tuż po zdarzeniu, co przecież mogłoby się przyczynić do zrelatywizowania zapowiedzi przestępczego działania oraz obawy pokrzywdzonych, to wartości tego dowodu nie sposób przecenić i uznać go za nieprzydatny. To samo dotyczy również dowodu z postaci wykazu interwencji. W warunkach sprawy niniejszej znamienne jest bowiem to, iż strony postępowania są ze sobą skonfliktowane, a źródłem tego konfliktu była tocząca się pomiędzy oskarżonym a E. P. sprawa rozwodowa. Mając

zatem na uwadze powyższe oraz zaangażowanie pokrzywdzonej M. K. w istniejący konflikt, nie sposób nie dostrzec, iż okoliczność ta mogła mieć wpływ na składanie przez pokrzywdzone zeznań określonej treści.

Skoro wniosek dowodowy obrońcy zmierzał do wykazania istniejących pomiędzy stronami relacji oraz tego, jak zachowywały się pokrzywdzone po zdarzeniu, to w ocenie Sądu Okręgowego nie sposób zaakceptować stanowiska Sądu, iż dowód ten jest nieprzydatny do stwierdzenia okoliczności będącej przedmiotem niniejszego postępowania, a mianowicie wypowiedzenia gróźb pod adresem pokrzywdzonych, tym bardziej, że z punktu widzenia linii obrony prezentowanej przez oskarżonego miały one wykazać przeciwieństwo tezy aktu oskarżenia oraz podważyć wiarygodność zeznań pokrzywdzonych.

Uzupełnienie materiału dowodowego o wskazane powyżej dowodowy niewątpliwie mogłyby mieć znaczenie dla oceny wiarygodności zeznań pokrzywdzonych, jak też wyjaśnień oskarżonego. W kontekście tego rodzaju wniosków dowodowych ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd Rejonowy, nie mogła być uznana za obiektywną.

W tej sytuacji koniecznym staje się uzupełnienie postępowania dowodowego i dlatego Sąd odwoławczy zobligowany był uchylić zaskarżony wyrok a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Białej Podlaskiej.

Sąd odwoławczy nie był władny przeprowadzić wspomnianych dowodów z uwagi na zakaz wyrażony w art. 452 § 1 kpk. Byłoby to bowiem prowadzenie postępowania dowodowego co do istoty sprawy.

Stwierdzone uchybienie, samo w sobie, dyskwalifikuje rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji i determinuje wydanie określonego wyroku. Dlatego też Sąd Okręgowy odstąpił od rozpoznania pozostałych zarzutów odwoławczych. Wystarczy, że twierdzenia i wywody skarżącego będzie miał w polu widzenia Sąd ponownie rozpoznając sprawę w pierwszej instancji.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe od nowa w zakresie niezbędnym dla prawidłowego jej osądu, wystrzegając się uchybień, o których była mowa. W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy poczyni ustalenia faktyczne, które podda ocenie przez pryzmat znamion zarzucanego czynu i wyda rozstrzygnięcie w sprawie. Swoje stanowisko, gdy zajdzie taka potrzeba, uzasadni zgodnie z wymogami art. 424 § 1 kpk.

Mając na względzie zaprezentowaną motywację Sąd odwoławczy na podstawie art. 437 § 2 kpk orzekł jak w wyroku.